

Samen sterk!

Weet je nog hoe Paulus deze brief begon? Weet u het nog? Hij schrijft: 'Het gaat goed met jullie, heb ik gehoord. Goddank! Met mij gaat het ook goed, al maak ik me weleens zorgen over jullie. Ik hoor dat jullie soms ruzie hebben.'

Dat was dus daar in Korinthe zo, maar is dat hier ook weleens zo? Ruzie? Ik denk, dat er in elke klas weleens ruzie is, zou het niet? Enneh, ik durf dat bijna niet te vragen: ook in elk gezin? Gelukkig niet, denk ik. Maar ik denk wel, dat bijna ieder van ons weleens ruzie heeft met iemand anders. Toch? Ja, daar in Korinthe ook. Maar hoe kwam dat dan? Waar hadden ze ruzie om? Nou, dat staat erbij: 'De één', zegt Paulus, 'voelt zich belangrijker dan de ander. Sommigen liggen er helemaal uit, terwijl anderen van zichzelf vinden dat zij de besten zijn.'

'Ik ben beter dan jij' zeggen dus sommige mensen. Of denken sommige mensen. Ze hebben dus ruzie ... OMDAT ZE ALLEMAAL ANDERS ZIJN.

Maar... dát is vreemd! Dat kan Paulus nou niet begrijpen. Daar ga je toch geen ruzie om maken! Dat je allemaal anders bent, dat is juist héérlijk!

Stel je nou voor dat je in je klas een jongen hebt, bijvoorbeeld Bas, en dat Bas een hele leuke vent is, altijd vrolijk, altijd vol grapjes, wil iedereen helpen... Nou, dat is natuurlijk fantastisch! Maar stel je nou eens voor dat er niet één Bas in de klas zit, maar dat alle jongens er precies hetzelfde uitzien. Zelfde kleren, zelfde gezicht, zelfde haar, zelfde grapjes, alles hetzelfde! Nou, dat zou toch niet meer zo leuk zijn. Toch?

Of stelt u zich voor dat iedereen in de kerk precies hetzelfde zou zijn, en hetzelfde zou kunnen, en hetzelfde zou willen (iedereen zou hetzelfde lievelingslied hebben, en dat zouden we elke zondag zingen)...

Iedereen is anders, gelukkig maar!

O, wat heerlijk toch eigenlijk dat we allemaal verschillend zijn. Toch? Stel je voor dat er alleen katten waren en geen honden. Of alleen honden en geen katten! Verschil is juist mooi! Dat is precies wat Paulus zegt. Hij schrijft: 'Je kunt het vergelijken met een lichaam. In je lichaam heb je handen, en voeten, en ogen, en oren, allemaal verschillende lichaamsdelen. Stel je voor dat we alleen maar oren hadden, oren in plaats van onze handen, een oor in plaats van een neus... Dan konden we toch niet goed leven.

Gelukkig zijn we allemaal verschillend. Toch? Dat is toch wel zo? We zijn toch wel allemaal verschillend? Zullen we het eens uittesten? Steek maar een stuk van je programmaboekje omhoog, roze, of groen.

1. Ik hóóp dat er mensen zijn die wel van spaghetti houden (groen) en die niet van spaghetti houden.

Brief van Paulus aan zijn vrienden in de stad Korinthe (Bewerking van hoofdstuk 12, vers 12 tot en met 27)

Lieve vrienden,

Het gaat goed met jullie, heb ik gehoord. Goddank! Met mij gaat het ook goed, al maak ik me weleens zorgen over jullie. Ik hoor dat jullie soms ruzie hebben. Dat de één zich veel belangrijker voelt dan de ander. Dat sommigen er helemaal uit liggen, terwijl anderen van zichzelf vinden dat zij de besten zijn.

Maar beseffen jullie wel dat we allemaal bij elkaar horen? Jezus Christus wil ons er allemaal bij hebben! Hij heeft de Heilige Geest gegeven aan ieder van ons.

Je hebt allemaal wel dingen die je goed kunt. De één kan goed brood bakken, de ander goed huizen bouwen. Het ene is niet meer of minder waard dan het andere. Wat moet je met een prachtig huis als je geen brood hebt om te eten?

Heb je je wel eens afgevraagd hoe het zou zijn als je voet tegen je hand zou zeggen: 'Ga toch weg jij. Je bent niks waard. Je kunt niet eens lopen.' En als die hand dat dan nog zou doen ook! Dan had je opeens geen hand meer. En dan?

Of als je ogen zouden zeggen: 'Wij houden het voor gezien. Wij gaan weg. Wij horen toch niets.' Stel je voor. Dan was je opeens blind!

Of als je oren zouden zeggen: 'Horen is zo belangrijk, eigenlijk zou het hele lichaam een en al oor moeten zijn.' En het gebeurde nog ook: je neus werd een oor, je mond werd een oor. Zelfs je vingers en je tenen werden oren. Dat kan toch niet! God heeft ons lichaam juist gemaakt met van alles erin en eraan. Daardoor zijn we echte mensen!

Eigenlijk, lieve vrienden in Korinthe, eigenlijk zijn jullie samen één groot lichaam. De één de handen, de ander de voeten. De één de ogen, de ander de oren. De één het hart, de ander het verstand.

Iedereen is anders, maar samen vormen jullie het lichaam. Als één van jullie verdriet heeft, hebben de anderen ook verdriet. Als één van jullie blij is, dan is iedereen blij. In de geest zijn jullie hetzelfde. Want jullie leven samen in de Geest van Jezus. Tot gauw, lieve vrienden! Het ga jullie goed!

Paulus

In je lichaam heb je handen, en voeten, en ogen, en oren, allemaal verschillende lichaamsdelen. Stel je voor dat we alleen maar oren hadden, oren in plaats van onze handen, een oor in plaats van een neus... Dan konden we toch niet goed leven.

Gelukkig zijn we allemaal verschillend. Toch? Dat is toch wel zo? We zijn toch wel allemaal verschillend? Zullen we het eens uittesten? Steek maar een stuk van je programmaboekje omhoog, roze, of groen.

1. Ik hóóp dat er mensen zijn die wel van spaghetti houden (groen) en die niet van spaghetti houden.

2. Ik hoop dat er mensen zijn die voetbal wel een leuke sport vinden (groen), maar ook mensen die voetbal geen leuke sport vinden, maar die van hele andere dingen houden (roze).
3. Wie houdt ervan om een boek te lezen? (Groen).
4. Enne... wie houdt er van... Sponge Bob? (Groen) En wie niet? Roze!
5. De laatste: Je hebt mensen die schrijven met hun linkerhand, als die nou eens met hun linkerhand GROEN opsteken, en mensen die schrijven met hun rechterhand ROZE (met hun rechterhand natuurlijk).

Gelukkig! Het klopt! We zijn allemaal verschillend! En nu zegt Paulus: Dat is geen toeval, dat we allemaal anders zijn, nee, zo wil God het ook! Daar heeft Hij plezier in! Dat de één een beetje langzaam is en de ander snel. Dat de één steeds grapjes maakt en dat een ander grapjes nooit zo snel begrijpt. En dat de één graag in de kerkenraad zit, terwijl een ander misschien wel heel verlegen is, maar wél een kaart stuurt als er iemand in de gemeente ziek is. Denk maar weer aan dat lichaam: gelukkig zitten er handen aan, én voeten, én ogen, én oren, allemaal anders.

Iedereen is nodig!

Gelukkig zijn we dus allemaal verschillend.

En toch... toch is dat soms ook weleens een beetje moeilijk. Of het is misschien wel héél erg moeilijk.

- Als de ander veel beter kan sporten
- Als de andere kinderen al in AVI-6 zitten, en jij nog in AVI-4.
- Als je collega veel complimenten krijgt, en jij niet vaak
- Als je merkt dat anderen na de kerkdienst altijd met iemand staan te kletsen, en jij staat meestal alleen, omdat je het moeilijk vindt om contact te leggen
- Als iedereen alles goed kan zien, en jij kunt het helemaal niet goed zien.

Soms kun je dan jaloers worden. Of bitter. Je kunt een hekel aan die ander krijgen.

Maar het kan ook net andersom. Dat je ander helemaal bewondert, en dat je van jezelf denkt: 'Wat stel ik eigenlijk voor? Ik ben niks waard...'

In Korinthe waren er mensen, die zich véél beter voelden dan anderen. Veel belangrijker! Zij dachten: 'Laat mij het allemaal maar doen, ik kan het toch veel beter dan anderen'.

En er waren ook mensen, die dachten: 'Ja, eigenlijk heeft hij wel gelijk. Ze hebben mij hier helemaal niet nodig. Ik ga maar naar huis. Niemand vindt mij de moeite waard.' En als Paulus dat hoort, dan wordt hij fel! Hij zegt: 'In het lichaam is toch élk lichaamsdeel nodig?! De voet kan toch niet zeggen tegen de hand: 'Hand, ik kan veel beter lopen dan jij, dus ga jij maar weg! Dan had een lichaam geen handen meer!'

Iedereen is nodig! Iedereen! Dat geldt ook hier. Denk maar aan een PUZZEL! Wie heeft er nog een stukje gevonden? Kunnen we nou écht dat ene stukje niet vinden? WIE heeft het gezien?????

Jezus zegt: 'Ik ben net als een herder. Ieder schaap is voor Mij belangrijk! U, hier vanmiddag, en jij! Misschien denkt u wel: 'Ik heb niet zoveel met God, of met Jezus.' Maar Jezus heeft wel wat met u! En niet zomaar wat, nee alles! Hij kwam op deze wereld om mensen te redden! Hij liet zichzelf daarvoor aan het kruis slaan! Allemaal uit liefde! Allemaal voor u, en voor jou! Hij kan er niet tegen, als er één stukje in Zijn puzzel ontbreekt. En Jezus wil ook niet, dat iemand denkt: 'Ik ben toch niet goed, ik ben minder dan anderen'.

Ik zag een stukje op tv met Lucille Werner. Kent u haar nog, van Get the Picture? Lucille heeft een handicap aan haar benen. Ze zei: 'Ja, je kunt natuurlijk denken: Ik kan het toch niet.' Maar het is mij toch gelukt. En nu zeggen veel mensen: 'Tjo, dat jij zo ver bent gekomen. Je bent gehandicapt, en tóch is het gelukt!' En weet u wat Lucille zei? 'Het is juist andersom! Het is niet zo dat ik tóch zo ver ben gekomen. Ik ben juist door mijn handicap zover gekomen! Daardoor leerde ik volhouden!'

Iedereen is waardevol! En als je het één niet zo goed kunt, dan leer je weer extra het andere.

God schakelt ons sámen in! Voor hem, en voor andere mensen

Voor God is iedereen even belangrijk!

Daarom kan Hij er niet tegen, als er één stukje van Zijn puzzel ontbreekt.

En als Hij er niet tegen kan, dan kunnen we er op school toch ook niet tegen? Als er iemand uitligt, dan halen we die er toch weer bij? In de klas? En in de kerk? Iedereen telt! Iedereen is in tel bij God. Sámen kom je verder! SAMEN STERK! En weet je wat nu zo mooi is? God gebruikt ons allemaal om met elkaar samen te werken voor Hem. En voor andere mensen.

Er was eens een heel beroemde man. 200 jaar geleden. Die heette William Carey. Hij ging uit Engeland helemaal naar India, om daar mensen te vertellen over Jezus. En weet je wat hij ging doen? Hij vertaalde de bijbel in de talen van de mensen daar. Samen met zijn team vertaalde hij de bijbel in weet je hoeveel talen? 35!!!

En weet je wat ze nog meer schreven? Drie woordenboeken!

Ongelooflijk! William Carey werd heel beroemd. Duizenden, honderdduizenden mensen kenden hem. Maar weet je wie al die honderdduizenden mensen niet kenden? De zus van William Carey. Zijn zus was gehandicapt, en lag altijd op bed. Maar weet je wat zij deed? Zij schreef aan haar broertje in India elke keer een lange brief, om hem aan te moedigen. Ze kon heel moeilijk schrijven, maar ze deed het toch. En elke dag ging ze voor hem bidden, een paar uur per dag.

En zo ging dat: óók door haar, óók doordat zij urenlang lag te smeken: 'O HERE God, help hem toch, geef hem toch kracht!' kon hij doorgaan met zijn werk.

Iedereen is nodig bij God. Of je nu beroemd bent, of je ligt ziek op bed. En God houdt van iedereen. Hij wil graag alle mensen erbij hebben. Daarom vindt Hij het zo fijn dat je hier bent, vandaag. En Hij zegt: 'Je bent altijd welkom! Ook jij hoort erbij! Want Ik wil jullie samenbinden. En Ik wil jullie samen gebruiken, om weer anderen te helpen.' Samen sterk! Amen.